

Töverwoord

VAN LUISE BÖÖK UT DUNUM

„Du, Ida, dat word en sturen Begünn. Ik kann doch so slecht Naams un Gesichten inhollen. Bit nu weer dat so: Wenn ik een van de Kinner hör Naam vergeten dee, kreeg ik miteens Hülöp van de annern. Man van Mörge of an stah ik vör groot frömde Minsken, de ik kennenlehren mutt, mit Naam un Utkiek. Weer ik man doch Deertendokter worden, denn bruuk ik mi daar tominnst nich üm kehren!“

Ida wull Tina beswichten. „Nu maakt aver gau en Punkt,

wees du man dankbaar, dat du so gau up Kluten komen büst! De neei Kollegen sallst d' woll gau bi de recht Naam nömen. Un, du weetst doch: Eselsbrüngen heet dat Töverwoord, laat di wat infallen! Bit Mörge, Tina! Een Kollegin kennst ja al maal!“

Eselsbrüngen müssen ok boot worden. Middent in de Nacht seet Tina upmaal pieliek in dat Bedd un wuss, wu dat gung. Anner Dag gung se daar vergnöögt up daal, de groot Fier, för hör. As Ida hör in de Bless leep, wunner de sük över dat Smüstergrienen un dat Tinkeln in Tina hör Ogen, güstern weer se noch so besörcht. „He Tina, is wat Besünners passeert?“ „Nee, Koppki-

no, Ida, Koppkino, un ik bruuk dien Hülöp!“ Ida sull elke Mester knipsen un de Biller mit Naam un Lehrstünnen betiteln un Tina de tostüren.

„Versproken!“

Tina wurr toerst vörstellt, un denn wurr hör een Mester na de anner bekannt maakt! Herr Pinger, Mester för Mathe, Herr Swart, Herr Anno, Froo Seemann, usw., för Düütsk, Geschichte, Engelsk, Musik, Kunst un all anner. Upmarksaam hör Tina to, geev elkeen de Hand un nööm hör un hüm bi de Naam, kunnen denn beter inhollen.

Bi de Fier kunn se miteens öven. In de Loop wurr hör en Glas Sekt anboden. „Danke, Herr...“ (groot Fraagteken) „An-

no“, see he. „Geschichte!“, anter Tina. (Puh, Glück hatt). Se lachen. „Dröff ik mitlachen?“ De Froo mit gröön Haar gesell sük to hör. „Kunst“, doch Tina, „man wu heet se?“ Tegen hör, dat Kleerschapp! „Proost“, see he, „Froo Direktorin!“ „Prost!“, anter Tina knapp un frünnelk.

Dat wurr recht gesellig, man se geev dat to, na de Naams to söken. Dat wull se in Huus verhackstücken, wenn Ida hör de Biller stüürt harr. Intüsken harr elkeen al en Spier Spraakwater hatt, un all weren se

LUISE
BÖÖK

drock mitnanner över dit un dat an 't Akkerderen.

Klock teihn. Se, Tina Grundmann, nu Froo Direktorin, föhl sük verplicht, as Lest de Fier to verlaten. Man denn up 't Huus an – vörn in Rönn un achtern in de Sprang –, Moder hör Spröök. Se wull tomaal de Biller van Ida sehn. Jack ut, PC an un de Biller

hochladen. Heel mooi harr Ida dat maakt. Över twintig Biller. Mesters, Huusmester, Schollassistent, all de daar weren mit Naam un Lehrstünnen of Handwark beschreven. Nu wull se dat ümsetten, wat hör verle-

den Nacht in de Kopp schoten weer. Minsken, een weer nich as anner, man elkeen harr wat Goods, weer nettso as bi Deerten, un so kunn se van Harten en Brügg van Minsk to Deertövern.

Herr Pinger, Mathe: Oh ja, de keek so prüüm ut, witt Hemd un swart Jacket an, as en Pinguin.

Herr Swart, Düütsk: plattdüütsken Naam, swart Haar, swart Kledage, lichtfoots as en Panther.

Herr Anno, Geschichte: Naam pass to de Lehrstünnen, Vullbaart un unbännig Haar as en Löw.

Froo Seemann, Musik: elegant, seker Uptreden un en Hals, so lang as en Swaan.